

31995R2988

23.12.1995

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 312/1

**NAŘÍZENÍ RADY (ES, Euratom) č. 2988/95
ze dne 18. prosince 1995
o ochraně finančních zájmů Evropských společenství**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 235 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 203 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že souhrnný rozpočet Evropských společenství financovaný z vlastních zdrojů plní Komisi v mezích přidělených prostředků a v souladu se zásadami řádného finančního řízení; že Komise přitom úzce spolupracuje s členskými státy;

vzhledem k tomu, že více než polovina výdajů Společenství je vyplácena příjemcům prostřednictvím členských států;

vzhledem k tomu, že pravidla pro tuto decentralizovanou správu a kontrolní systémy jsou předmětem různých podrobných předpisů pro dané politiky Společenství; že je však důležité bojovat ve všech oblastech proti jednáním, která poškozují finanční zájmy Společenství;

vzhledem k tomu, že má-li být boj proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Společenství účinný, musí být stanoven společný právní rámec pro všechny oblasti politik Společenství;

vzhledem k tomu, že jednání představující nesrovnalosti a s nimi související správní opatření a sankce jsou stanoveny v souladu s tímto nařízením v odvětvových předpisech;

vzhledem k tomu, že výše uvedené jednání zahrnuje podvodná jednání, která jsou definována v Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že správní sankce musí poskytovat přiměřenou ochranu uvedených zájmů; že je nutné vymezit obecná pravidla použitelná pro tyto sankce;

vzhledem k tomu, že právo Společenství zavedlo správní sankce Společenství v rámci společné zemědělské politiky; že takové sankce musí být zavedeny i v jiných oblastech;

vzhledem k tomu, že opatření a sankce Společenství stanovené za účelem plnění cílů společné zemědělské politiky tvoří nedílnou součást režimu podpor; že mají svůj vlastní účel, který nemá vliv na hodnocení chování dotyčných hospodářských subjektů příslušnými orgány členských států z hlediska trestního práva; že jejich účinnost musí být zajištěna bezprostředním účinkem norem Společenství a plným uplatňováním opatření Společenství jako celku, jestliže přijetí preventivních opatření neumožnilo dosažení uvedeného cíle;

vzhledem k tomu, že na základě obecné zásady spravedlnosti a zásady proporcionality a s přihlédnutím k zásadě zákazu dvojího trestu musí být při dodržení *acquis communautaire* a ustanovení zvláštních předpisů Společenství existujících ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost přijaty vhodné předpisy za účelem zabránění souběhu peněžních sankcí Společenství a vnitrostátních trestních sankcí ukládaným stejným osobám za stejné činy;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 216, 6.8.1994, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. C 89, 10.4.1995, s. 83 a stanovisko ze dne 30. listopadu 1995 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

vzhledem k tomu, že pro účely tohoto nařízení může být trestní řízení považováno za ukončené, pokud příslušný vnitrostátní orgán a dotyčná osoba uzavřely smír;

vzhledem k tomu, že se toto nařízení použije, aniž je dotčeno použití trestního práva členských států;

vzhledem k tomu, že právo Společenství ukládá Komisi a členským státům povinnost kontrolovat, zda jsou rozpočtové prostředky Společenství používány pro stanovené účely; že je třeba doplnit stávající úpravu společnými pravidly;

vzhledem k tomu, že Smlouvy nestanoví zvláštní pravomoci nezbytné pro přijetí hmotněprávních horizontálních předpisů o kontrolách, opatřeních a sankcích k zajištění ochrany finančních zájmů Společenství; že je proto třeba opřít se o článek 235 Smlouvy o ES a článek 203 Smlouvy o ESAE;

vzhledem k tomu, že dodatečná obecná ustanovení týkající se kontrol a inspekcí na místě budou přijata později,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

Obecné zásady

Článek 1

1. Pro účely ochrany finančních zájmů Evropských společenství se přijímají obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na právo Společenství.

2. „Nesrovnalostí“ se rozumí jakékoli porušení právního předpisu Společenství vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch Společenství, nebo formou neoprávněného výdaje.

Článek 2

1. Kontroly a správní opatření a sankce se zavedou, pokud jsou nezbytné k zajištění řádného uplatňování práva Společenství.

Musí být účinné, přiměřené a odrazující, aby poskytovaly odpovídající ochranu finančních zájmů Společenství.

2. Správní sankce smí být uložena, pouze pokud ji stanoví by právní předpis Společenství předcházející nesrovnalosti. V případě pozdější změny ustanovení týkajících se správních sankcí obsažených v předpisech Společenství se zpětně použijí ustanovení, která jsou méně přísná.

3. V právu Společenství se stanoví povaha a oblast působnosti správních opatření a sankcí nezbytných pro správné uplatňování dotyčných pravidel s ohledem na povahu a závažnost nesrovnalostí, poskytnutou nebo přijatou výhodu a míru zavinění.

4. S výhradou použitelného práva Společenství se postupy pro provádění kontrol, opatření a sankcí Společenství řídí právem členských států.

Článek 3

1. Promlčecí doba pro zahájení stíhání činí čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti uvedené v čl. 1 odst. 1. Odvětvové předpisy mohou stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.

V případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí běží promlčecí doba ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. V případě víceletých programů běží promlčecí doba v každém případě až do definitivního ukončení programu.

Promlčecí doba pro stíhání se přerušuje každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti. Promlčecí doba začíná znovu běžet od provedení každého úkonu způsobujícího přerušování.

Promlčení však nastane nejpozději ke dni, v němž uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž příslušný orgán uložil sankci, s výjimkou případů, kdy bylo řízení podle čl. 6 odst. 1 pozastaveno.

2. Lhůta pro výkon rozhodnutí, na základě kterého byla uložena správní sankce, činí tři roky. Tato lhůta běží ode dne, kdy rozhodnutí nabude právní moci.

Přerušování a pozastavení se řídí odpovídajícími pravidly vnitrostátního práva.

3. Členské státy si ponechávají možnost uplatňovat delší lhůtu, než která je uvedena v odstavci 1 nebo odstavci 2.

HLAVA II

Správní opatření a sankce

Článek 4

1. Každá nesrovnalost vede zpravidla k odnětí neoprávněně získané výhody

— formou povinnosti zaplatit nebo nahradit dlužné nebo neoprávněně získané částky,

— úplným nebo částečným propadnutím jistoty poskytnuté na podporu žádosti o udělení výhody nebo při přijetí zálohy.

2. Použití opatření uvedených v odstavci 1 se omezuje na odnětí získané výhody s připočtením (je-li to stanoveno) úroků, které mohou být určeny paušálně.

3. Jednání, u nichž je prokazatelné, že jejich účelem je získání výhody v rozporu s cíli práva Společenství použitelného v daném případě umělým vytvořením podmínek vyžadovaných pro získání uvedené výhody, vedou k tomu, že se uvedená výhoda buď neudělí, nebo odejme.

4. Opatření uvedená v tomto článku nejsou považována za sankce.

Článek 5

1. Úmyslné nesrovnalosti nebo nesrovnalosti způsobené z nedbalosti mohou vést k těmto správním sankcím:

a) zaplacení správní pokuty;

b) zaplacení vyšší částky, než byly částky neoprávněně přijaté nebo úmyslně nezaplacené, případně s připočtením úroků; tato dodatečná částka se určí v souladu s procentní sazbou stanovenou ve zvláštních předpisech a nesmí překročit úroveň bezpodmínečně nutnou k tomu, aby měla odrazující povahu;

c) úplné nebo částečné odnětí výhody udělené podle předpisů Společenství, a to i tehdy, jestliže hospodářský subjekt měl neoprávněně prospěch pouze z části uvedené výhody;

d) vynětí z nároku na výhodu nebo odnětí výhody po dobu následující po nesrovnalosti;

e) dočasné odnětí souhlasu nebo uznání, které jsou nezbytné pro účast v programu podpor Společenství;

f) propadnutí jistoty nebo záruky, které byly poskytnuty jako zajištění splnění podmínek stanovených předpisy, nebo doplacení částky neoprávněně uvolněné jistoty;

g) jiné sankce výlučně ekonomické povahy, rovnocenné povahy a rozsahu stanovené v odvětvových předpisech přijatých Radou s přihlédnutím ke zvláštním požadavkům dotyčných odvětví a při dodržení prováděcích pravomocí svěřených Radou Komisi.

2. Aniž jsou dotčeny odvětvové předpisy existujících ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, mohou být jiné nesrovnalosti postihovány jen takovými sankcemi uvedenými v odstavci 1, které nejsou rovnocenné trestům, pokud jsou tyto sankce nezbytné k zajištění řádného uplatňování předpisů.

Článek 6

1. Aniž jsou dotčena správní opatření a sankce Společenství přijaté na základě odvětvových předpisů existujících ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, může být uložena peněžní sankce, jako je správní pokuta, pozastaveno rozhodnutím příslušného orgánu, bylo-li proti dotyčné osobě zahájeno za stejné činy trestní řízení. Pozastavení správního řízení přerušuje běh promlčecí doby stanovené v článku 3.

2. Nepokračuje-li trestní řízení, obnovuje se pozastavené správní řízení.

3. Je-li trestní řízení ukončeno, obnovuje se pozastavené správní řízení, ledaže by to vylučovaly obecné právní zásady.

4. Je-li správní řízení obnoveno, zajistí správní orgán, aby byla uložena sankce, která je přinejmenším rovnocenná sankci stanovené v předpisech Společenství, přičemž mohou být vzaty v úvahu všechny sankce, které soudní orgány uložily stejné osobě za stejné činy.

5. Odstavce 1 až 4 se nepoužijí na peněžní sankce, které tvoří nedílnou součást režimů finančních podpor a které mohou být použity nezávisle na jakýchkoli trestech, jestliže a nakolik nejsou rovnocenné těmto trestům.

Článek 7

Správní opatření a sankce Společenství mohou být uloženy hospodářským subjektům uvedeným v článku 1, totiž fyzickým nebo právnickým osobám a jiným subjektům, kterým vnitrostátní právo přiznává právní subjektivitu a které se dopustily nesrovnalosti. Mohou být též uloženy osobám, které se podílely na nesrovnalosti, a těm, kdo odpovídají za nápravu nesrovnalosti nebo jsou povinni zajistit, aby k ní nedošlo.

HLAVA III

KONTROLY

Článek 8

1. V souladu se svými vnitrostátními právními a správními předpisy přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění správnosti a reálnosti operací týkajících se finančních zájmů Společenství.

2. Kontrolní opatření jsou přizpůsobena zvláštní povaze každého odvětví a úměrná sledovaným cílům. Přihlížejí k existující správní praxi a struktuře členských států a jsou vypracována tak, aby z nich nevyplývala nadměrná ekonomická omezení nebo správní výdaje.

Povaha a četnost kontrol a inspekcí na místě prováděných členskými státy a postup pro jejich provádění se v případě potřeby stanoví v odvětvových předpisech takovým způsobem, kterým by se zajistilo jednotné a účinné uplatňování těchto předpisů a který by měl zejména bránit nesrovnalostem a přispívat k jejich odhalování.

3. Odvětvové předpisy obsahují ustanovení nezbytná k zajištění rovnocenných kontrol prostřednictvím sblížení postupů a kontrolních metod.

Článek 9

1. Aniž jsou dotčeny kontroly prováděné členskými státy v souladu s jejich vnitrostátními právními a správními předpisy a kon-

troly prováděné orgány Společenství v souladu se Smlouvou o ES, a zejména jejím článkem 188c, ověřuje Komise na svou odpovědnost,

- a) zda se správní praxe shoduje s pravidly Společenství;
- b) existenci nezbytných podkladů a jejich shodu s příjmy a výdaji Společenství uvedenými v článku 1;
- c) podmínky, za nichž jsou prováděny a kontrolovány finanční operace.

2. Navíc mohou být kontroly a inspekce na místě prováděny za podmínek stanovených v odvětvových předpisech.

Před provedením takových kontrol a inspekcí Komise za účelem získání nezbytné podpory v souladu s platnými předpisy přiměřeně informuje dotyčný členský stát.

Článek 10

Dodatečné obecné předpisy týkající se kontrol a inspekcí na místě budou přijaty později postupem stanoveným v článku 235 Smlouvy o ES a v článku 203 Smlouvy o ESAE.

Článek 11

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 1995.

Za Radu

předseda

J. BORRELL FONTELLES